

[Formanden.]

tænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Indfødsretsudvalget har afgivet tillægsbetænkning over forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde holdes i morgen, torsdag den 11. december, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om fiskeri i Flensborg inderfjord.

3) *Fortsættelse af anden behandling af:*

Forslag til lov om leje,
forslag til lov om boligbyggeri,
forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen,
forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

og

forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om anvendelse af overskuddet i visse krigsforsikringsforbund.

Mødet hævet kl. 18⁴⁵.

30. møde.

Torsdag den 11. december kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Første behandling findes i tidenden sp. 627, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 197).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Johs. E. Larsen): Udvalget har under sit arbejde stillet en række skriftlige spørgsmål til fiskeriministeren angående de økonomiske og erhvervsmæssige interesser, der knytter sig til lovforslaget, bl. a. vedrørende omfanget af de eksisterende mængdebegrænsninger ved udførslen af fisk og fiskevarer.

Under udvalgets drøftelse af ministerens besvarelse af de stillede spørgsmål fremsatte venstres og det konservative folkepartis medlemmer ønsket om, at lovens gyldighedsperiode begrænsedes til 1 år. Dette ønske har fiskeriministeren imødekommet på den måde, at han har stillet et ændringsforslag, ifølge hvilket loven kun skal gælde til den 30. juni 1960 i stedet for som oprindeligt foreslået den 30. juni 1961.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med det af fiskeriministeren stillede ændringsforslag.

Gideon: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag med det af fiskeriministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

[Gideon.]

Ved lovforslagets første behandling udtrykte jeg vore betænkeligheder ved, at ministeren havde stillet forslag om, at denne lov, som hidtil kun havde været gældende år for år, nu fremtidig skulle gælde i 2½ år, og disse betænkeligheder har man ikke formået at overvinde under det stedfundne udvalgsarbejde.

Vi har under dette udvalgsarbejde stillet en række spørgsmål og har på disse spørgsmål modtaget nogle meget udførlige og oplysende besvarelser, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige den højtærede fiskeriminister og ministeriets embedsmænd tak for disse overmåde interessante oplysninger. Det drejede sig navnlig om den anvendelse, der er gjort af loven i den forløbne tid, samt om anvendelsesområdet for denne lovgivning. Oplysningerne har som sagt ikke kunnet ændre min forhåndsindstilling, og jeg er derfor glad for, at ministeren har overvundet sig selv og stillet det ændringsforslag, som udvalgets ærede ordfører omtalte, og hvorefter loven kun skal gælde 1½ år. Denne forlængelse kan vi tilslutte os, fordi vi finder, det er praktisk og hensigtsmæssigt, at der bliver lidt længere tid til bedømmelse af lovens virkninger og til at overveje yderligere forlængelse, såfremt den da kommer igen, og fordi det altså kun drejer sig om en engangsforanstaltning.

Den højtærede minister havde ved lovforslagets første behandling fundet ud af, at loven var og i hele sin forholdsvis lange løbetid, forstod jeg, havde været en fiskeriets afsætningslov, og den højtærede minister var meget glad for dette navn. Jeg må dog sige, at de oplysninger, vi har fået, ikke giver noget grundlag for denne nyopfindelse. Tværtimod viser oplysningerne, at loven, som den er praktiseret, i langt overvejende grad har været anvendt til at sikre de mængdebegrænsninger, der i vidt omfang er en bestanddel af vareudvekslingsaftalerne med en række lande, medens den kun i yderst beskedent omfang og på et stærkt begrænset felt kan siges at have

fungeret som en egentlig afsætningslov. Det forekommer mig derfor, at når ministeren nu vil søge at hæfte plakaten afsætningslov på den, falder det nærmest ind under begrebet urigtig varebetegnelse.

Jeg kom for resten, da jeg hørte den højtærede ministers oplysninger og så, at det var med øjensynlig glæde, han hæftede denne betegnelse på loven, til at tænke på en replik, som afdøde skuespiller Schiøler Linck for mange år siden kom med på det gamle Apolloteater, også kaldet Kisten. Han berettede her på den for ham egne måde om, hvordan han havde været til en mægtig fest, og så sluttede han denne beretning med at sige: „Ja, og så fik vi hønseleverpostej — en halv høne til en halv hest.“

Jeg har den opfattelse, at det forholder sig på samme måde her: når man taler om en afsætningslov, er det i virkeligheden hønens part, man drager frem. Jeg tror, at den højtærede fiskeriminister vil være enig med mig i, at hvis man søgte at få betegnelsen hønseleverpostej indregistreret i varemærkeregistret som betegnelse for en leverpostej med dette blandingsforhold, ville anmodningen prompte blive afvist som værende vildledende, for ikke at sige noget værre. På samme måde forholder det sig med betegnelsen afsætningslov.

Netop på grund af dette blandingsforhold var det, at jeg ved første behandling tillod mig at rejse det spørgsmål, om den nye redaktion af teksten i § 1 var tilstrækkelig, om der ikke var et hul i den. Hidtil har § 1 sagt, at fiskeriministeren kunne — jeg citerer —

„regulere ind- og udførslen af fisk og fiskevarer i overensstemmelse med indgåede handelsaftaler“, hvilket da også vitterligt har været bestemmelsens hidtidige formål.

I det foreliggende lovforslag har ministeren imidlertid ladet denne passus udgå og har i stedet for indsat, at man — og jeg citerer igen —

„for at sikre og fremme afsætningen af nævnte varer kan fastsætte særlige regler

[Gideon.]

for udførslen til de forskellige markeder.“ Denne affattelse dækker, i hvert fald direkte, kun den minimale del af lovens anvendelsesområde — hønens part, om jeg må sige det sådan for at blive i billedet.

Jeg vil naturligvis ikke med disse betragtninger give udtryk for, at jeg ville give ministeren større bemyndigelse, end fiskeriministrene hidtil har haft, men som jurist synes jeg, det ville være rimeligt, når man kan se, der er en uklarhed, at få denne afhjulpet. Men når den højtærede minister mener, at han trods den ændrede redaktion har den samme hjemmel, som han hidtil har haft, vil jeg selvfølgelig ikke pådutte ham en anden og efter min mening mere dækkende formulering, og derfor har jeg ikke ønsket at stille ændringsforslag; men jeg kan i hvert fald vaske mine hænder.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

H. C. Toff: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi var betænkelig ved at gå med til bemyndigelser, der havde en længere løbetid end et år, og jeg sagde til den højtærede fiskeriminister, at vi ikke kunne tiltræde en forlængelse på mere end et år, sådan som det er sædvane for en lovgivning på dette område. Når vi nu har tiltrådt en forlængelse på op til halvandet år, skyldes det den saglige begrundelse, ministeren gav, nemlig at den 30. juni var en bedre udløbstid for loven end den 31. december, og ud fra den betragtning kan vi tiltræde det ændringsforslag, den højtærede fiskeriminister har stillet.

Jeg vil gerne understrege, at der i betænkningen står, at udvalget forudsætter, at fiskeriministeren ved udøvelsen af den i lovens § 1 givne bemyndigelse som hidtil skal forhandle med det af fiskeriministeriet nedsatte eksportudvalg. Jeg går ud fra, at alle interesser, både fiskeriets og eksportørernes, herved tilgodeses, og jeg skal derfor anbefale at stemme for såvel ændringsforslaget som lovforslaget.

A. C. Normann: På det radikale venstres vegne anbefaler jeg det høje tings medlemmer at stemme for lovforslaget.

Kristian Kristensen: Jeg skal ganske kort på retsforbundets vegne anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til den lille ændring, som er foreslået af den højtærede fiskeriminister og tiltrådt af udvalget.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Først vil jeg takke for den enige tilslutning både til lovforslaget og til det af mig stillede ændringsforslag.

Ændringsforslaget er jo foranlediget af ønsker fra venstre og de konservative. Jeg mente, at når man havde gennemført en lov hvert år igennem 25 år praktisk talt uden at ændre den, behøvede man ikke hvert år at belemre folketinget med et lovforslag. Men det er klart, at når folketinget ønsker det, så kommer man gerne. Der kan ikke ske nogen ulykke ved, at folketinget beskæftiger sig med sagen en gang om året.

Jeg skal også gerne bekræfte, at bemyndigelsen som hidtil kun udøves efter forhandling med fiskeriministeriets eksportudvalg. Med hensyn til ørredeksporten er det oplyst over for udvalget, at man hidtil har haft en ordening med et særligt tilsynsvalg, hvori alle berettigede interesser er repræsenteret.

Når jeg sagde, at loven har været benyttet som afsætningslov gennem mange år, uden at det har stået i den, er det naturligvis rigtigt. Nu står dette i loven, og det mener jeg må være et plus. At jeg tror, at udviklingen fremover vil medføre, at det bliver afsætningsloven som sådan, der bliver stående, er der vel i og for sig ikke noget at sige til. Jeg tillægger det stor værdi, og jeg tror, at man på dette område fortsat må have en lov, således som de praktiske forhold er.

Jeg siger tak for den enige tilslutning. De øvrige betragtninger, der er fremsat fra anden side, giver mig ikke anledning til kommentarer.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslaget og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fiskeri i Flensborg inderfjord.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1064).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-6 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af anden behandling af:

*Forslag til lov om leje,
forslag til lov om boligbyggeri,
forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen,
forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v. og
forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide og folkepensionister m. v.).*

(Foregående del af anden behandling findes i tidenden sp. 1465).

Forhandlingen genoptoges.

Aage Fogh: Det er lovforslagene om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen, om kommunale ejendomsskatter og om ændring i folkeforsikringsloven, jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger om. Jeg anbefaler at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af de højtærede ministre, og derefter at stemme for lovforslagene i deres helhed.

Under debatten i går viste det sig, at det særlig var skattelovsforslagene, der havde vakt oppositionens ubehag, og jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Lorentzen udtrykkelig sagde, at hvis regeringen var villig til at give afkald på disse skatteforslag, var der mulighed for en forhandling mellem oppositionen, i hvert fald mellem venstrepartiet og regeringspartierne, om huslejelovgivningen og byggestøttelovgivningen. På den baggrund finder jeg anledning til at gøre nogle bemærkninger om hele udviklingen af denne sag.

I 1939 gennemførte, så vidt jeg ved, en absolut enig rigsdag forslaget om huslejestop. Det viste sig efter besættelsen af landet, da besættelsesmagten lagde beslag på store husrum, at det var absolut nødvendigt med et sådant indgreb i lejelovgivningen, fordi man selvfølgelig ikke kunne lade lejerne være uden beskyttelse i en periode, hvor husrum var en mangelvare i den grad, som tilfældet var. Jeg konstaterer derfor, at lejestopet har samtlige partier i folketinget fælles ansvar for. I 1946 under ministeriet Knud Kristensen gennemførte man den første byggestøttelovgivning. Det var indenrigsminister Kjær, der stod bag denne lovgivning, der siden under de skiftende regeringer har antaget et meget betydeligt omfang. Det er store beløb, staten her har anvendt, fordi de både store og lettilgængelige lån var efterspurgt og efter mit skøn medvirkende til at sætte byggeomkostningerne op, og trods de store tilskud, der blev givet enten i form af billig rente eller i form af m²-tilskud, udviklede der sig en spænding imellem de to huslejeniveauer, dels det niveau, vi havde i kraft af huslejestopet fra 1939, dels det niveau, der blev gældende for de nye ejendomme. Det var klart for os, at den situation i det lange løb ikke kunne opretholdes. Men jeg understreger igen, at så langt som hertil har i hvert tilfælde de fire gamle partier det fæl-